

Fra - Adresseavisa

19.okt. 2011

- Min første turnering

Dette hendte 30. september 2005, i Nepal.

- Golf er ikke en breddeidrett i Nepal, men [Gokarna Forest Golf Resort & Spa](#) er uansett en fantastisk 6140 meters bane (par 72). Det var derfor med store forventninger jeg tok turen ut fra forensede Kathmandu til det idylliske anlegget i regnskogen med rikt dyreliv.

Men første runden ble en særdeles flau affære med en bekjent som presterte to over par (74 slag), mens jeg var godt over 100...

Halv pris

Rik på erfaringer, men med en slett selvtillit var en ny runde uten press det jeg trengte. Så da jeg så en annonse for å spille en runde til halv pris, hvor alle inntektene skulle gå til veldedighetsformål, var tiden inne for å revansjere den dårlige starten.

Men da jeg meldte min ankomst i klubbhuset, fikk jeg en overraskelse av de sjeldne. Jeg hadde meldt meg på en golfturnering!

Panikken fikk nesten overtaket, men uten mulighet til å komme tilbake til Kathmandu de neste 6 timene, bestemte jeg meg for å debutere i en internasjonal amatørturnering i min andre sesong som golfspiller.

Jeg fikk dispensasjon til å delta i turneringen ved å spille med redusert handikap. Det var en $\frac{3}{4}$ stableford-turnering, med 24 som minimumskrav (dvs. 18 tilleggsslag), så med mine 28 i handikap startet jeg 10 slag etter mitt normale skjema.

Målsettingen ved første tee var å fullføre uten å bli bedt om å forlate banen, og hvis jeg kunne unngå å ende sist på resultatlisten ville jeg si meg godt fornøyd. Selvtilliten bedret seg for hvert poeng jeg plukket opp og da jeg sto på hull 10, et 154 meters par 3-hull, med premie for nærmeste ball til flagget, tenkte jeg at dette er min beste sjanse for å vinne noe i golf.

Ut mot vannet

Jeg fant frem sekserjernet og siktet opp direkte mot pinnen, uten hensyn til vannhinderet 5-6 meter fra hullet. I det kølla traff ballen, visste jeg at det var et godt slag, den gode følelsen gikk fra fingertuppene helt ned i knærne. Men vinden tok tak i ballen og dreide den faretruende mot vannet. Jeg holdt pusten da ballen traff en stein ca 30 cm fra vannkanten og spratt opp mot greenen. Ballen landet mindre enn to meter fra pinnen og jeg ledet konkurransen.

Konsentrasjonen ble en stor utfordring de neste 8 hullene og da det omsider var klart for premieutdeling, var det fremdeles uklart hvem som hadde vunnet den prestisjetunge 'nærmest til flagget'-konkurransen. Spenningen var utholdelig mens jeg ventet på at den australske ambassadøren i Nepal utropte de andre vinnerne, men til siste ble jeg bekreftet som vinner og fikk utdelt diplom og Rs 1500 (ca 150 kroner) i premie.

Det beste med hele opplevelsen var at jeg og de andre vinnerne ble [omtalt i avisen The Himalayan Times](#), noe min kone så... , så nå har det blitt mye enklere å få lov til å ta seg en tur til golfbanen!

Rune Qvale

